

Rastislav

Arcibiskup prešovský, metropolita českých krajín a Slovenska

РАСТИСЛАВЪ

Архієпископ прѣшевскій, митрополитъ чешскихъ земель ѿ Словачки

Rastislav

Archbishop of Prešov, Metropolitan of the Czech Lands and Slovakia

Prešov, 7. november 2014

Jeho Vysokopreosvietenosti Jáchymovi, arcibiskupovi pražskému a českých krajín,
ctihodnému otcovi archimandritovi Marekovi, správcovi Pražskej pravoslávnej eparchie,
ako aj členom Eparchiálnej rady Pražskej pravoslávnej eparchie:

Vaša Vysokopreosvietenosť vladyka Jáchym,
drahí otcovia, milovaní v Christu bratia a sestry!

So zmiešanými pocitmi sme prijali správu o zvolaní Eparchiálneho zhromaždenia Pražskej pravoslávnej eparchie na 22. november 2014 za účelom „potvrdenia voľbou eparchiálneho biskupa“. Mám v živej pamäti predsnemové rokovania pred 13. mimoriadnym snemom našej Cirkvi, ktorý sa uskutočnil v januári tohto roku, ako aj to, ako nás predstavitelia Pražskej pravoslávnej eparchie (terajší správca, riaditeľ úradu a prítomní členovia MR a ER) presviedčali o nezvoliteľnosti v Prahe kohokoľvek v priebehu niekoľkých rokov a žiadali Posvätnú synodu, aby využijúc postup, ktorý už bol použitý v prípade vladykov Kryštofa a Simeona, a opierajúc sa o 4. pravidlo 1. všeobecného snemu, ktoré nevyklučuje ani naša Ústava a ktoré hovorí o voľbe biskupa biskupmi, zvolila a menovala pre Pražskú pravoslávnu eparchiu eparchiálneho biskupa.

Všetci horeuvedení nás jednohlasne presviedčali, že toto je jediný spôsob, akým sa môže Pražská pravoslávna eparchia a údajne i celá naša miestna Cirkev dostať z krízy, v ktorej sa ocitla po škandále a abdikácii vladyku Kryštofa. Pôvodne sa mal miestny snem našej Cirkvi zaoberať len otázkou voľby nového metropolitu, ale práve nástojčivosť predstaviteľov českej časti našej Cirkvi priviedla Posvätnú synodu k tomu, že pred snemovým rokaním zasadla a prijala jediné rozhodnutie, ktoré bolo vtedy možné. Nakoľko vladyka Simeon sa

snemu odmietol zúčastniť a vladyka Juraj menovanie do Prahy kategoricky odmietol, prichádzal do úvahy jedine vladyka Jáchym, ktorý nakoniec – a ja sa to nebojím povedať otvorene – na veľký nátlak ostatných členov Posvätnej synody Abdikoval na hodonínsku katedru, na ktorú bol riadne zvolený, a prijal voľbu a menovanie Posvätnej synody za arcibiskupa pražského a českých krajín.

Nikto samozrejme nemohol tušiť, ako neštandardne sa zachová Ministerstvo kultúry ČR, ktoré sa k nám dovtedy správalo vždy korektne a do vnútorných záležitostí Cirkvi nezasahovalo. Nakoľko mi je známe, zvonku i zvnútra Cirkvi bol na ministerstvo vyvinutý tlak a podané podnety o údajnej neústavnosti, resp. nezákonnosti rozhodnutia Posvätnej synody o menovaní vladyku Jáchyma na post pražského arcibiskupa. Práve tento tlak a útoky zvonka i zvnútra Cirkvi spôsobili, že ministerstvo do dnešného dňa odmieta vladyku Jáchyma zaregistrovať a žiada, aby boli jeho voľba a menovanie Posvätnou synodou potvrdené Eparchiálnym zhromaždením Pražskej pravoslávnej eparchie. Na tom by koniec koncov nebolo nič zvláštne – nakoľko mi je známe, aj vladykovia Kryštof a Simeon sa pred svojim menovaním ústne zaviazali zvolať po istej dobe Eparchiálne zhromaždenie svojej eparchie a svoje menovanie dodatočne potvrdiť. Že k tomu nedošlo, je na ich svedomí – vtedy však ešte nešlo o reštitúcie a dodržiavanie Ústavy a kánonov – aspoň čo sa týka českej časti našej Cirkvi – bolo omnoho laxnejšie.

Voľba a menovanie vladyku Jáchyma boli vyjadrením rešpektu Posvätnej synody k požiadavkám predstaviteľov Pražskej pravoslávnej eparchie a Metropolitnej rady Pravoslávnej cirkvi v českých krajinách. Táto voľba a menovanie boli navyše potvrdené najvyšším správnym orgánom našej Cirkvi – miestnym Snemom. Keďže sme si však za posledné dva roky zvykli na dovtedy nepredstaviteľné prejavy nekorektnosti a dešpektu voči správnym a výkonným orgánom našej Cirkvi – od krokov vladyku Simeona ako metropolitného správcu do e-mailovej a facebook-ovej korešpondencie niektorých našich kňazov a laikov – pýtam sa vážených predstaviteľov Pravoslávnej cirkvi v českých krajinách, a najmä Pražskej pravoslávnej eparchie: aký výsledok môžeme očakávať od nadchádzajúceho Eparchiálneho zhromaždenia? Pretože výsledok tohto dôležitého zhromaždenia ovplyvní už nielen vnútorný život pražskej eparchie, resp. českej časti našej Cirkvi, ale i život celej našej autokefálnej Cirkvi.

V prípade, že Eparchiálne zhromaždenie Pražskej pravoslávnej eparchie vladyku Jáchyma nepotvrdí – a prichádzajú k nám informácie, že istá skupina ľudí vnútri pražskej eparchie sa o to veľmi usiluje – neviem si predstaviť ďalšie kroky, ktoré by som mal ako predseda Posvätnej synody podniknúť. Ostanú dvaja biskupi na Slovensku a česká časť našej Cirkvi bez biskupov, to znamená dvojčlenná Posvätná synoda – ak ju tak ešte možno nazývať – a ja si nedokážem predstaviť ani zaručiť ďalší vývoj udalostí tak vnútri našej Cirkvi,

ako aj smerom do zahraničia. Preto vyzývam všetkých, ktorým je adresovaný tento list, aby seriózne zvážili možnosť v čo najkratšej dobe predložiť Posvätnej synode návrh mien ďalších kandidátov pre posúdenie ich kanonickej spôsobilosti, aby v prípade možného nepotvrdenia vladyku Jáchyma ako eparchiálneho biskupa mohol ten so ctou rezignovať a Eparchiálne zhromaždenie v Prahe pristúpiť k voľbe ďalšieho kandidáta.

Z viacerých dôvodov žiadam vážených členov Eparchiálnej rady Pražskej pravoslávnej eparchie, aby v prípadnom návrhu boli do zoznamu kandidátov zahrnutí dvaja ľudia – vladyka Simeon a archimandrita Marek (Krupica). Som krajne rozčarovaný vývojom situácie v českej časti našej Cirkvi a preto Vám týmto oznamujem, že sa hodlám nezúčastniť na pripravovanom Eparchiálnom zhromaždení – z obavy, že bude dehonestovaný úrad metropolitu. Žiadam predstaviteľov Pražskej pravoslávnej eparchie a budúcich delegátov Eparchiálneho zhromaždenia, aby si uvedomili zodpovednosť, ktorá na nich spočíva. V prípade nepotvrdenia vladyku Jáchyma či nezvolenia ďalšieho kandidáta, nie ja ako predseda Posvätnej synody či ona ako celok, ale vy budete niesť zodpovednosť za všetky nasledujúce udalosti.

Na záver mi dovoľte jedno malé vysvetlenie – vo svojom liste, ako ste si možno všimli, som nepoužil ani jeden výrok či citát zo Svätého Písma. Spravil som to úmyselne – ťažko nájsť vo Svätom Písme výrok, ktorý by schvaľoval uprednostňovanie osobných ambícií a túžbu po peniazoch či moci pred jednotou a blahom Cirkvi.

S prosbou o modlitby za moju nehodnosť

+ Rastislav

arcibiskup prešovský,

metropolita českých krajín a Slovenska